

[Helge Larsen.]

rigtigt og naturligt, om folketinget nu følger den sanerende lovgivning op med oprettelse af det foreslåede økonomiske råd, der skal bidrage til at samordne de forskellige økonomiske interesser. Dette råd kan ikke diktere forholdene, men det kan gennem sine drøftelser og sine konklusioner give et bedre grundlag for at vurdere udviklingen, og jeg har den tro, at der også herigennem appelleres til fornuft, besindighed og ansvarfølelse hos alle pågældende. Jeg mener i den tilslutning til tanken, som er givet af arbejdsmarkedets parter og af adskillige erhvervsorganisationer i øvrigt, at finde bekræftelse på, at det økonomiske samordningsråd vil kunne løse en opgave af betydning, og jeg opfordrer derfor stærkt til, at vi nu, inden folketinget tager ferie, gennemfører lovforslaget med de ændringer, vi måtte finde rimelige. Det er ikke nok, at vi her i tinget gør vor del af arbejdet; vi må søge at få alle draget med ind, så vi skaber en varig forbedring af de økonomiske forhold.

Med disse bemærkninger om forligskomplekset skal jeg anbefale de foreslåede ændringer til lovforslaget om omsætningsafgift til vedtagelse og i øvrigt anbefale vedtagelsen af de lovforslag, som behandles i tilknytning hertil.

Til slut vil jeg gerne gøre et par bemærkninger vedrørende udenrigs- og forsvarspolitikken, og lad mig dér begynde med et par bemærkninger om materielanskaffelserne til forsvaret.

Ved forsvarsforliget i 1960 skete der som bekendt en reduktion af rammerne for forsvarets mandskabsstyrker, idet det samtidig forudsattes, at de militære enheder blev gjort mere effektive ved forøget og forbedret udrustning. Det var på denne baggrund, der oprettedes panserinfanteribrigader. Den overvejende del af materiellet forventedes modtaget som våbenhjælp, men senere er der sket en ændring i USAs stilling til våbenhjælpsprogrammerne. Det er baggrunden for, at det radikale venstre har tiltrådt, at der søges bevilget i indeværende finansår 135 mill. kr. til materielanskaffelser, at der til næste år søges yderligere 175 mill. kr. og i finansåret 1964-65 derudover 65 mill. kr. eller i alt over 3 finansår 375 mill. kr. til materielanskaffelser, som går til udfyl-

delsen af de rammer, der opstilledes i forsvarsforliget. Derudover er der ikke truffet aftale om ekstra bevillinger til det danske forsvar, og det radikale venstre kan ikke finde det rimeligt, at man skulle binde sig til en længere periode end den aftalte 3-årige.

I forbindelse med disse bemærkninger om materielanskaffelserne vil jeg gerne sige et par ord om de værnepligtiges tjenestetid. Jeg ved, at der er sket en reduktion af tjenestetiden for søværnets mandskab og for et par specialafdelinger i hæren, og jeg spørger derfor forsvarsministeren, om det ikke snart vil være muligt at gå videre med de påtænkte tjenestetidsforkortelser, i første omgang således at man gruppe for gruppe kan nå ned på de 14 måneders tjenestetid. Jeg siger det ikke bare for at henvise til drøftelserne under forsvarsforliget og af hensyn til de værnepligtige, men fordi jeg tror, at det vil være til gavn for de værnepligtiges indstilling til forsvaret, at den egentlige beredskabstjeneste, der ofte føles noget ørkesløs, kan reduceres, og fordi der i erhvervslivet er behov for arbejdskraft.

Siden vi sidst i det høje ting drøftede udenrigs- og forsvarspolitiske problemer, har også USA genoptaget sine forsøg med kernevåben, efter at det under forhandlingerne i Genève havde vist sig umuligt at nå til enighed med Sovjetunionen om forbud mod atomprøvesprængninger. Jeg beklager, at det ikke lykkedes at nå frem til denne enighed, og jeg beklager, at USA derefter besluttede at genoptage sine forsøg. Hvad der så end anføres af militære nødvendighedsbegrundelser for kernevåbenforsøg, er der for mig personlig så mange og tungtvejende grunde, der taler derimod, at jeg må anse yderligere forsøg for forkastelige, enten de så er foretaget af den ene eller den anden magtgruppe. Jeg har dog også med ubetinget glæde bemærket, at præsident Kennedy under de amerikanske kontakter med Sovjetunionen om Berlin og Tysklandsproblemerne og ved andre lejligheder har tilkendegivet, at USA ikke ønsker en yderligere spredning af atomvåbnene, og jeg takker den højtærede udenrigsminister for, at han på NATO-mødet i Athen i maj advarede mod en yderligere spredning af atomvåbnene til andre lande end de fire, der allerede besidder dem. Det radikale